

[Arbejdsministeren]

Så skal jeg for god ordens skyld afslutningsvis gøre opmærksom på, at også i personligt ejede selskaber har man en mulighed, ja, man har flere; man kan lave kontant overskudsdeling, eller man kan udnytte den eksisterende obligationsordning, som blev indført på radikalt initiativ i 1958. Det er en ordning, som faktisk i sig selv er ganske attraktiv og ganske interessant. Det er ikke en ordning, der har været meget anvendt indtil nu, men nu, hvor der begynder at ske noget i aktieselskaber og anpartsselskaber, kan der opstå en helt naturlig interesse for i f.eks. de personligt ejede selskaber at anvende obligationsordningen.

Derfor vil jeg i høj grad anbefale, at man også anvender denne mulighed. Så bliver det altså lige pludselig noget, som alle lønmodtagere på det private arbejdsmarked får mulighed for, og så er det klart, at vi også må forpligte os til at give de offentligt ansatte en tilsvarende mulighed. Og det har regeringen lovet at vi vil tage initiativ til.

Svend Auken (S):

Arbejdsministeren var vældig stolt af sig selv, og den glæde skal være ham vel undt, men den hviler efter min opfattelse på et overordentlig beskedent grundlag, idet arbejdsministeren nemlig som den væsentligste årsag til sin stolthed hævdede, at nu skete der endelig noget med hensyn til demokratiseringen af ejendomsretten i Danmark. Det er jo helt forkert.

Vi har jo i årevis haft medarbejderaktier i virksomhederne. Vi ved præcis, hvordan det virker. Det har hidtil givet 1-2 pct. af indflydelsen i virksomhederne. Vi ved også, at medarbejderne sælger de aktier, lige så stærkt de kan komme af sted med det. Det er jo også derfor, man her har lavet en 7-års ordning; man ved godt, at de aktier bliver solgt i samme sekund, det bliver muligt at sælge dem. Det vil sige, at man ikke opnår det, debatten de sidste 20 år har drejet sig om, nemlig en virkelig ændring af ejendomsretten og indflydelsen i danske virksomheder.

Nej, det eneste nye, der er ved det, vi nu gennemfører, er, at staten binder x antal 100 mill. kr. i disse ordninger. Hvis man mener, det er den højest prioriterede offentlige opgave på nuværende tidspunkt at præmiere den slags ordninger og opfordre til skattetænk-

ning osv., så kan man godt tale om nybrud og perspektiv, og hvad ved jeg. Men hvis man mener, at der er langt mere vigtige opgaver at tage fat på i det danske samfund end at bruge mange, mange hundrede millioner kroner på noget komplet overflødigt, som det her forslag er udtryk for, så skal man selvfølgelig som os stemme imod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af selskabsskatteoven, ligningsloven og lov om særlig indkomstskat m.v. (Medarbejderaktier m.v.). (Lovforslag nr. L 179).

Ændringsforslag nr. 1 om *deling af lovforslaget* i to lovforslag:

A. Forslag til lov om ændring af selskabsskatteoven, ligningsloven og lov om særlig indkomstskat m.v. (Medarbejderaktier m.v.), omfattende

§ 1, § 2 med undtagelse af det under nr. 1 foreslåede stk. 2 i ligningslovens § 7A samt §§ 3 og 4.

B. Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Aktietilsagnsordninger), omfattende

§ 2 med undtagelse af de i nr. 1 foreslåede stk. 3-5 i § 7A i ligningsloven, nr. 2 og nr. 3, vedtoges uden afstemning.

Der foretoges derefter afstemning vedrørende *det under A nævnte lovforslag*.

Ændringsforslag nr. 2 og 3, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 4 og 5, underændringsforslag nr. 7, ændringsforslag nr. 6, således ændret, ændringsforslag nr. 8, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 9 og 10, § 3, således ændret, og § 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets [lovforslag A's] overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-